

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

1 juli 2008

WETSVOORSTEL
betreffende de continuïteit van de
ondernemingen

AMENDEMENTEN

Nr. 2 VAN MEVROUW **KITIR** EN DE HEER
TOBBACK

(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

Artikel 61 vervangen als volgt:

«Art. 61. — De rechten van de werknemers bij wijziging van werkgever ingevolge de overgang van ondernemingen krachtens toepassing van deze wet worden geregeld bij een door de Koning bekrachtigde collectieve arbeidsovereenkomst die wordt gesloten in de Nationale Arbeidsraad.».

Voorgaande documenten:

Doc 52 **0160/ B.Z. 2007:**

001: Wetsvoorstel van de heren Crucke en Bacquelaine.
002: Amendement.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

1er juillet 2008

PROPOSITION DE LOI
relative à la continuité des entreprises

AMENDEMENTS

N° 2 DE MME **KITIR** ET M. **TOBBACK**

(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 1. tot 76.

Remplacer l'article 61 par la disposition suivante:

«Art. 61. — Les droits des travailleurs en cas de changement d'employeur du fait d'un transfert d'entreprise en application de la présente loi sont réglés dans une convention collective de travail, confirmée par le Roi, conclue au sein du Conseil national du travail.».

Documents précédents:

Doc 52 **0160/ S.E. 2007:**

001: Proposition de loi de MM. Crucke et Bacquelaine.
002: Amendement.

VERANTWOORDING

Traditioneel worden de rechten van de werknemers bij wijziging van werkgever ingevolge de overgang van de onderneming geregeld in het kader van het interprofessioneel sociaal overleg. Denken we maar aan de CAO nummer 32*bis* die deze rechten bepaalt in het geval van overgang krachtens overeenkomst of bij overname van activa na faillissement. Deze CAO bevat ook een specifieke bepaling inzake deze rechten in het geval van een overdracht in het kader van een gerechtelijk akkoord.

Het lijkt de indieners van dit amendement aangewezen om deze werkwijze aan te houden.

De CAO 32*bis* regelt immers uitsluitend de overdracht van ondernemingen krachtens overeenkomst waarbij de rechten van de werknemers behouden blijven ten opzichte van de nieuwe ondernemer en het faillissement waarbij dit alleen geldt voor de collectieve rechten. De rechten van de werknemers bij de nieuwe mogelijkheid van overdracht onder gerechtelijke supervisie die met dit wetsvoorstel wordt ingevoerd, zijn niet geregeld in CAO 32*bis*.

In artikel 51 stelt het wetsvoorstel dat de rechten van de werknemers later zal kunnen geregeld worden door een aanpassing van de CAO 32*bis* (art. 51 van het voorstel). Voorlopig gelden echter de regels die van toepassing zijn in het Hoofdstuk III van deze CAO. Dit wil zeggen de rechten van werknemers die overgenomen worden in geval van overname van activa na faillissement. Dit komt dus neer op de minst gunstige regeling voor de werknemers (vb.: alleen collectieve voordelen gaan over, geen individuele, de mogelijkheid vrije keuze van overname van werknemers door de verkrijger, ...). De verwijzing naar het Hoofdstuk III is trouwens onbegrijpelijk aangezien de door dit voorstel ingevoerde nieuwe vorm van overdracht precies tot doel heeft een faillissement te vermijden.

Concreet zou de inschrijving in een wet van de voorgestelde tekst (artikel 51) neerkomen op een onmogelijke opgave voor de vertegenwoordigers van de werknemers in de Nationale Arbeidsraad: men vertrekt vanuit de slechtst mogelijke onderhandelingspositie en als er geen akkoord is blijft alles bij het oude (in het nadeel van de overgenomen werknemers).

Bovendien is het bepalen van de rechten van de werknemers bij de overdracht van ondernemingen, zoals gezegd, een materie die door de sociale partners die vertegenwoordigd zijn in de Nationale Arbeidsraad dient behandeld worden. Zelfs een voorlopige (slechte) regeling voor de werknemers moet daar onderzocht zijn. Het kan niet dat een dermate essentiële materie zonder advies van de sociale partners snel geregeld wordt via een wetsvoorstel. Een dergelijk advies ontbreekt en de sociale partners hebben zich in de schoot van voormeld orgaan nog niet kunnen buigen over de inhoud van het wetsvoorstel, noch op die van het regeringsamendement hierop.

Door het amendement van de regering worden een aantal wijzigingen aangebracht die een vooruitgang zijn ten opzichte van de initiële tekst maar de «goedbedoelde» intenties worden

JUSTIFICATION

Traditionnellement, les droits des travailleurs en cas de changement d'employeur du fait d'un transfert d'entreprise sont réglés dans le cadre de la concertation sociale interprofessionnelle. On citera, par exemple, la CCT n° 32*bis*, qui fixe ces droits en cas de transfert conventionnel d'entreprise et en cas de reprise de l'actif après faillite. Cette CCT contient également des dispositions spécifiques concernant ces droits en cas de transfert dans le cadre d'un concordat judiciaire.

Les auteurs du présent amendement estiment qu'il convient de conserver cette méthode de travail.

La CCT 32*bis* ne règle en effet que le transfert conventionnel d'entreprise, les droits des travailleurs étant préservés à l'égard du nouvel employeur et en cas de faillite, étant entendu que cette règle ne s'applique qu'aux droits collectifs. La CCT 32*bis* ne règle pas les droits des travailleurs en cas de transfert sous supervision judiciaire, cette nouvelle possibilité étant créée par la proposition de loi.

L'article 51 de la proposition de loi indique que la question des droits des travailleurs pourra être réglée ultérieurement moyennant une adaptation de la CCT 32*bis* (art. 51 de la proposition). Dans l'attente de cette adaptation, les travailleurs relèvent toutefois du Chapitre III de cette même CCT, lequel règle les droits des travailleurs repris en cas de reprise d'actif après faillite. Il s'agit dès lors de la réglementation la moins avantageuse pour les travailleurs (exemples: seuls les avantages collectifs sont transférés, aucun avantage individuel, possibilité de libre choix de la reprise des travailleurs par le cessionnaire, etc.). Par ailleurs, le renvoi au chapitre III est incompréhensible, dès lors que la nouvelle forme de transfert instaurée par cette proposition de loi vise précisément à éviter la faillite.

Concrètement, l'insertion du texte proposé (article 51) dans une loi rendrait impossible la mission des représentants des travailleurs au Conseil national du travail: on part de la pire position de négociation qui soit et, faute d'accord, tout demeure en l'état (au détriment des travailleurs repris).

En outre, ainsi qu'il a été indiqué, la définition des droits des travailleurs en cas de changement d'employeur du fait du transfert d'entreprises est une matière à régler par les partenaires sociaux représentés au sein du Conseil national du travail. Même une (mauvaise) réglementation provisoire pour les travailleurs doit être examinée au sein de cet organe. On ne peut accepter qu'une matière aussi essentielle soit réglée rapidement par une proposition de loi, sans l'avis des partenaires sociaux. Un tel avis fait défaut et les partenaires sociaux n'ont pas encore pu se pencher, au sein de l'organe précité, sur la teneur de la proposition de loi à l'examen, ni sur celle de l'amendement présenté à cette proposition par le gouvernement.

L'amendement du gouvernement apporte un certain nombre de modifications qui sont des avancées par rapport au texte initial, mais les «bonnes» intentions sont immédiatement mises

meteen weer onderuit gehaald. In artikel 61 van het regering-samendement wordt bepaald dat de rechten en verplichtingen overgaan op de overnemer. In het kader van een collectieve onderhandelingsprocedure kan wel overeengekomen worden om bepaalde wijzigingen aan te brengen die bedoeld zijn om de werkgelegenheid veilig te stellen door het voortbestaan van de onderneming of een deel ervan te verzekeren. Echter, ook aan individuele arbeidsovereenkomsten kunnen wijzigingen aangebracht worden voor zover die 'hoofdzakelijk' verbonden zijn aan technische, economische of organisatorische redenen en geen zwaardere verplichtingen opleggen aan de verkrijger dan die welke volgen uit de collectieve onderhandelingen.

Door deze bepaling wordt eigenlijk het principe van het behoud der rechten voor een groot deel onderuit gehaald.

Bovendien is het niet omschreven wat de draagwijdte is van «hoofdzakelijk».

Het behoud van individuele rechten blijken toch helemaal niet zo zeker te zijn.

Verder is het de vervreemder die moet melden welke verplichtingen er zijn. Als deze informatieoverdracht niet volledig zou zijn, is de verkrijger niet gebonden.

De werknemers worden hier wel van ingelicht, maar kunnen dan alleen naar de rechtbank stappen om een schadevergoeding te vragen aan de vervreemder.

In de meeste gevallen zal deze «virtueel failliet» zijn. Hoe kunnen deze werknemers dan nog een schadevergoeding ontvangen? In praktijk zal dus de afspraak tussen vervreemder en verkrijger bepalend zijn voor de individuele rechten.

Ook de keuze van de werknemers die hij wenst over te nemen berust bij de verkrijger, maar hij moet zich laten leiden door technische, economische en organisatorische redenen. Er wordt wel gesteld dat er een vermoeden is van correctheid als het deel van de werknemers (en hun vertegenwoordigers) dat in het overgenomen deel van de onderneming actief was evenredig is met het totaal aantal gekozen werknemers.

Het is dus niet meer dan een vermoeden dat niet bestaat als hij toch een andere overname doet van personeel (op basis van loutere willekeur). Minstens zou er een vermoeden moeten bestaan dat het niet correct is als deze evenredigheid niet wordt gerespecteerd. Dan wordt de bewijslast immers omgekeerd. Volgens de huidige tekst moet men nog altijd gaan bewijzen dat de keuze van werknemers niet neutraal is gebeurd.

De enige aanvaardbare oplossing bestaat er volgens de indieners van dit amendement in dat er in de schoot van de Nationale Arbeidsraad een collectieve arbeidsovereenkomst wordt gesloten waarin de rechten van de werknemers worden geregeld.

Dat is de inhoud van dit amendement

à mal. L'article 61 de l'amendement du gouvernement prévoit que les droits et obligations sont transférés au repreneur. Dans le cadre d'une procédure de négociation collective, il peut cependant être convenu d'apporter certaines modifications pour préserver l'emploi en assurant la survie de l'entreprise ou de ses activités, en tout ou en partie. Des modifications peuvent cependant également être apportées à des contrats de travail individuels, pour autant que ces modifications soient liées «principalement» à des raisons techniques, économiques ou organisationnelles pour autant que ces modifications n'imposent pas d'obligations plus lourdes au cessionnaire que celles qui découlent des négociations collectives.

Cette disposition sape en fait en grande partie le principe du maintien des droits.

En outre, on ne définit pas la portée du mot «principalement».

Il s'avère que le maintien de droits individuels n'est absolument pas certain.

Par ailleurs, il appartient au cédant de communiquer quelles sont les obligations. Si ce transfert d'informations n'est pas complet, le cessionnaire n'est pas lié.

Les travailleurs en sont certes informés, mais ils peuvent uniquement se pourvoir en justice pour exiger des dommages et intérêts de la part du cédant.

Dans la plupart des cas, celui-ci sera «virtuellement en faillite». Comment ces travailleurs peuvent-ils encore obtenir des dommages et intérêts? Dans la pratique, l'accord conclu entre le cédant et le cessionnaire sera donc déterminant pour les droits individuels.

Le cessionnaire est également libre de choisir les travailleurs qu'il souhaite reprendre, mais il doit fonder ses choix sur des motifs techniques, économiques et organisationnels. La loi prévoit bien une présomption de correction lorsque la partie des travailleurs (et de leurs représentants) qui étaient actifs dans la partie reprise de l'entreprise est proportionnelle au nombre total de travailleurs choisis.

Il ne s'agit donc que d'une présomption, qui n'existe pas lorsqu'il reprend malgré tout d'autres membres du personnel (sur une base purement arbitraire). Il devrait au moins exister une présomption que la reprise n'est pas correcte lorsque la proportionnalité n'est pas respectée. La charge de la preuve serait en effet alors inversée. En vertu du texte actuel, il faut toujours prouver que le choix des travailleurs n'est pas neutre.

La seule solution acceptable consiste, selon nous, à conclure une convention collective de travail au sein du Conseil national du travail, en vue de fixer les droits des travailleurs.

Telle est la portée du présent amendement.

Nr. 3 VAN MEVROUW KITIR EN DE HEER TOBBACK

(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

Artikel 90 vervangen door als volgt:

«Art. 90. — *Behalve wat dit artikel betreft, treedt deze wet in werking op een datum bepaald door de Koning maar niet vroeger dan op de datum van de bekrachtiging door Hem van de in het in artikel 61 van deze wet bedoelde collectieve arbeidsovereenkomst.*».

VERANTWOORDING

Dit amendement bepaalt dat de wet in werking treedt op een datum bepaald door de Koning, maar ten vroegste op de datum waarop de collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad die de rechten van we werknemers regelt, door Hem is bekrachtigd.

Meryame KITIR (sp.a+VI.Pro)
Bruno TOBBACK (sp.a+VI.Pro)

Nr. 4 VAN DE HEER LOGGHE EN MEVROUW PAS

(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

Artikel 13 aanvullen als volgt:

«*De aanstelling van de ondernemingsbemiddelaar wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.*».

VERANTWOORDING

De ondernemingsbemiddelaar speelt in het wetsontwerp van de regering en in het wetsvoorstel van collega Crucke een centrale rol in de continuïteit en de redding van de onderneming in moeilijkheden. Het is daarom van het grootste belang dat alle partijen in dit proces – en dus zeker ook alle schuldeisers en zeker ook de vertegenwoordigers van de werknemers – correct en juist worden geïnformeerd. In tegenstelling tot expert meester Van Buggenhout die een onderling bekendmaken tussen de schuldeisers voldoende vindt – is onze fractie van mening dat de kans op het ‘vergeten’ van een schuldeiser zo klein mogelijk moet gehouden worden. Om redenen van rechtszekerheid en tegenstelbaarheid opteren wij dus duidelijk voor de publicatie van de aanstelling van de ondernemingsbemiddelaar in het *Belgisch Staatsblad*.

N° 3 DE MME KITIR ET M. TOBBACK

(sous-amendement à l’amendement n° 1)

Art. 1er. à 76.

Remplacer l’article 90 par la disposition suivante:

«Art. 90. — *À l’exception du présent article, la présente loi entre en vigueur à la date fixée par le Roi, mais pas avant la date à laquelle Il aura ratifié la convention collective de travail prévue à l’article 61 de la présente loi.*».

JUSTIFICATION

Le présent amendement prévoit que la loi entre en vigueur à la date déterminée par le Roi, mais au plus tôt à la date à laquelle Il aura ratifié la convention collective de travail réglant les droits des travailleurs, conclue au sein du Conseil national du travail.

N° 4 DE M. LOGGHE ET MME PAS

(sous-amendement à l’amendement n° 1)

Art. 1er. à 76.

Compléter l’article 13 comme suit:

«*La désignation du médiateur d’entreprise est publiée au Moniteur belge.*».

JUSTIFICATION

Le médiateur d’entreprise joue, dans le projet de loi du gouvernement et dans la proposition de loi de notre collègue Crucke, un rôle central dans la continuité et le sauvetage des entreprises en difficulté. Il est donc de la plus haute importance que toutes les parties prenantes (et tout particulièrement l’ensemble des créanciers, ainsi que les représentants des salariés) disposent d’informations exactes et précises. Contrairement à l’expert, Maître Van Buggenhout, qui juge suffisante une notification mutuelle entre les créanciers, notre groupe est d’avis que le risque d’«oubli» d’un créancier doit rester aussi réduit que possible. Pour des raisons de sécurité juridique et d’opposabilité, nous optons clairement pour la publication de la désignation du médiateur d’entreprise au *Moniteur belge*.

Nr. 5 VAN DE HEER **LOGGHE** EN MEVROUW **PAS**
(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

Artikel 24, §§ 1 en 2 vervangen als volgt:

«§1. Op verslag van de gedelegeerd rechter, behandelt de rechtbank het verzoek tot gerechtelijke reorganisatie binnen een termijn van tien dagen na de neerlegging van het verzoekschrift ter griffie. Behoudens verzaking aan deze oproeping wordt de schuldenaar uiterlijk drie vrije dagen voor de zitting opgeroepen door de griffier per gerechtsbrief. Behoudens de schuldenaar uitdrukkelijk te kennen geeft in openbare terechtzitting te worden gehoord, geschiedt dit in raadkamer.

De rechtbank doet uitspraak op verslag van de gedelegeerd rechter bij vonnis binnen een termijn van acht dagen na de behandeling van de zaak.

§ 2. Indien de voorwaarden vermeld in artikel 23 vervuld lijken, verklaart de rechtbank de procedure van gerechtelijke reorganisatie geopend en bepaalt de duur van de in artikel 15 bedoelde opschorting, die niet langer mag zijn dan twaalf maanden, met een mogelijke verlenging van zes maanden; bij ontstentenis verwerpt de rechtbank het verzoek.» .

VERANTWOORDING

In de eerste paragraaf van dit artikel bepaalt dat de schuldenaar uiterlijk drie vrije dagen voor de zitting wordt opgeroepen door de griffier. Er is nergens voorzien op welke wijze deze oproeping dient te gebeuren, weze het bij gewone post dan wel per elektronische post, per fax of anderszins. Uit de hoorzittingen (dd. 04.12.2007) bleek dat het voor de griffiers zelf niet duidelijk is hoe deze oproeping moet geschieden. Om hier duidelijkheid in te verschaffen stellen de indieners voor in de betrokken paragraaf op te nemen dat de oproeping per gerechtsbrief dient te gebeuren.

Uit de hoorzittingen is tevens gebleken dat de opschortings-termijn die in paragraaf twee wordt vastgelegd op maximaal zes maanden te kort wordt bevonden door verscheidene experts en beroepsverenigingen. Zij stellen dat het in de praktijk vaak onvoldoende is om een realistisch en goed uitgebouwd herstelplan binnen die periode uit te werken. Dit herstelplan vormt nochtans de basis voor het welslagen van de gerechtelijke reorganisatie. Indieners stellen dan ook voor om deze termijn te verlengen tot maximaal 12 maanden met een mogelijke verlenging van zes maanden.

Peter LOGGHE (VB)
Barbara PAS (VB)

N° 5 DE M. **LOGGHE** ET MME **PAS**
(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 1er. à 76.

Remplacer l'article 24, § 1er et 2, par ce qui suit:

«§ 1er. Le tribunal procède à l'examen de la requête en réorganisation judiciaire dans les dix jours du dépôt au greffe. Sauf s'il a renoncé à cette convocation, le débiteur est convoqué par pli judiciaire, au plus tard trois jours francs avant l'audience. Le débiteur est entendu en chambre du conseil, sauf s'il a expressément manifesté sa volonté d'être entendu en audience publique.

Le tribunal statue, le juge délégué entendu en son rapport, dans les huit jours de l'examen de la demande.

§ 2. Si les conditions visées à l'article 23 paraissent remplies, le tribunal déclare ouverte la procédure de réorganisation judiciaire et fixe la durée du sursis visé à l'article 15, qui ne peut être supérieur à douze mois, avec une possibilité de prorogation de six mois; à défaut, le tribunal rejette la demande.».

JUSTIFICATION

Le premier paragraphe de cet article prévoit que le débiteur est convoqué par le greffier au plus tard trois jours francs avant l'audience. Aucune disposition ne prévoit le mode de convocation, que ce soit par simple lettre ou par courrier électronique, par fax ou d'une quelconque autre manière. Il est apparu, lors des auditions (4 décembre 2007), que les greffiers ignoraient eux-mêmes les modalités précises de cette convocation. Pour clarifier la situation, nous proposons d'insérer, dans le paragraphe concerné, que la convocation doit se faire par pli judiciaire.

Les auditions ont également révélé que le délai du sursis, que le § 2 fixe à 6 mois maximum, est jugé trop court par plusieurs experts et organisations professionnelles. Ceux-ci affirment que, dans la pratique, ce délai sera souvent insuffisant pour mettre en place un plan de redressement réaliste et solide. Ce plan de redressement est toutefois la clé de la réussite de la réorganisation judiciaire. Nous proposons donc de porter ce délai à 12 mois maximum, avec une possibilité de prorogation de 6 mois.

Nr. 6 VAN DE HEER **GEORGE c.s.**
(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

In artikel 5, de laatste zin vervangen door de volgende bepaling:

«In afwijking op de artikelen 1025, 1026, 1027 en 1029 van het Gerechtelijk Wetboek mogen de door deze wet bedoelde verzoekschriften door de schuldenaar alleen of door zijn advocaat worden ondertekend».

VERANTWOORDING

Er is geen enkele reden waarom een advocaat niet kan optreden naast de personen die om toepassing van een van de maatregelen van het wetsvoorstel verzoeken.

Mensen met financiële moeilijkheden kunnen trouwens juridische bijstand vragen teneinde de bijstand van een advocaat te verkrijgen, die door zijn raadgevingen een belangrijke hulp kan zijn in het kader van die procedures, van de keuzes die moeten worden gemaakt en van de raad die moet worden gegeven ...

Nr. 7 VAN DE HEER **GEORGE**
(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

In het voorgestelde artikel 10, de tweede zin aanvullen met de woorden:

«, waarbij een door de huurder gevraagde verlenging wordt geweigerd of waarbij een einde wordt gemaakt aan het beheer van een handelsfonds».

VERANTWOORDING

De diensten voor handelsonderzoeken moeten zeker weet hebben van de ontbinding van een handelshuurovereenkomst.

Zulks geldt echter ook voor de weigering een dergelijke huurovereenkomst te verlengen, voor het einde van het beheer van een handelsfonds en zelfs voor de ontbinding van een pacht zo de wet ook op de landbouwvennootschap (zie artikel 3) van toepassing is.

N° 6 DE M. **GEORGE ET CONSORTS**
(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 1er. à 76.

Dans l'article 5, remplacer les mots «ne doivent pas» par le mot «peuvent» et le mot «un» par les mots «le débiteur seul ou par son».

JUSTIFICATION

Il n'y a aucune raison à ce qu'un avocat ne puisse pas intervenir aux côtés des personnes sollicitant une des mesures prévues dans la proposition de loi.

Les personnes en difficulté financière peuvent d'ailleurs solliciter le bénéfice de l'aide juridique pour pouvoir obtenir le ministère d'un avocat, lequel par ses conseils, peut s'avérer un auxiliaire important dans le cadre de ces procédures, des choix à opérer et des conseils à donner...

Joseph GEORGE (cdH)
Jenne DE POTTER (CD&V – N-VA)
Leen DIERICK (CD&V-N – VA)

N° 7 DE M. **GEORGE**
(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 1er. à 76.

Compléter la deuxième phrase de l'article 10 proposé par les mots:

«, qui refusent un renouvellement sollicité par celui-ci ou qui mettent fin à la gestion d'un fonds de commerce».

JUSTIFICATION

La résolution d'un bail commercial est certainement une mesure qui mérite d'être renseignée aux services d'enquêtes commerciales.

Il en est toutefois de même d'un refus de renouvellement de semblable bail commercial ou encore de la fin de la gestion d'un fonds de commerce, voire même de la résolution d'un bail à ferme si la loi est également applicable à la société agricole (article 3).

Nr. 8 VAN DE HEER **GEORGE**

Art. 13.

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 13. — De voorzitter van de rechtbank van koop-handel kan ambtshalve of als de schuldenaar erom verzoekt, een ondernemingsbemiddelaar aanstellen om het herstel van de onderneming te vergemakkelijken.

Als tegen de schuldenaar een handelsonderzoek loopt en hij is opgeroepen conform artikel 12, § 1, tweede lid, kan de met het onderzoek van de handelsonderzoeken belaste rechter ook tot die aanstelling overgaan.

Het verzoek tot aanstelling van een bemiddelaar wordt ingesteld bij een ter griffie van de rechtbank ingediend gewoon verzoekschrift.

De voorzitter of de rechter die tot die aanstelling overgaat, spreekt deze uit bij een in de raadkamer gewezen bevelschrift, waarop de taak en de duur van het aan de ondernemingsbemiddelaar verleende mandaat worden gepreciseerd.»

VERANTWOORDING

Eenzijds blijkt dat de rechtbank naar gelang van de elementen van het geding kan vinden dat er reden is om een ondernemingsbemiddelaar aan te stellen.

Als het anderzijds om een handelsonderzoek gaat, moet dat verzoek aan de rechter worden gericht.

Die aanstelling is mogelijk bij gewoon verzoekschrift, zonder enige andere vormvereiste.

Nr. 9 VAN DE HEER **GEORGE**

(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

Artikel 14, eerste lid, aanvullen als volgt:

«die zullen worden gelast het vertrouwen in de onderneming in moeilijkheden te herstellen en de reorganisatie ervan mogelijk te maken.»

N° 8 DE M. **GEORGE**

Art. 13.

Remplacer cet article comme suit:

«Art. 13. — Le président du tribunal de commerce peut, soit d'office, soit lorsque le débiteur en fait la demande, désigner un médiateur d'entreprise en vue de faciliter la réorganisation de l'entreprise.

Si le débiteur fait l'objet d'une enquête commerciale et a été convoqué conformément à l'article 12, § 1er, alinéa 2, le juge à qui l'examen des enquêtes est confié peut également procéder à cette désignation.

La demande de désignation d'un médiateur est formulée par simple requête déposée au greffe du tribunal.

Le président ou le juge qui procède à cette désignation prononce celle-ci par ordonnance rendue en chambre du conseil, laquelle précise la mission et la durée du mandat conféré au médiateur d'entreprise.»

JUSTIFICATION

D'une part, il apparaît que le tribunal peut, en fonction des éléments de la cause, estimer qu'il y a matière à désigner un médiateur d'entreprise.

D'autre part, s'il y a enquête commerciale, c'est au juge que cette demande ver lequel cette demande doit être orientée.

Une simple requête peut permettre cette désignation sans aucune autre formalité

N° 9 DE M. **GEORGE**

(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 1er. à 76.**Compléter le premier alinéa de l'article 14 comme suit:**

«lesquels auront pour mission de rétablir la confiance dans l'entreprise en difficulté et de permettre sa réorganisation».

VERANTWOORDING

De in artikel 14 vervatte maatregel bepaalt dat een of meer ambtshalve aangewezen gerechtsmandatarissen kunnen optreden.

Het is aangewezen de doelstelling van die taak te omschrijven, ook al moet, naar gelang van de genomen beslissing, de duur en de reikwijdte van de taak van de gerechtsmandataris worden gepreciseerd.

Nr. 10 VAN DE HEER **GEORGE**
(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

Artikel 35, § 2, vervangen als volgt:

«§ 2. De wanprestatie van de schuldenaar voorafgaand aan de verlening van de opschorting maakt geen grond uit voor de niet-uitvoering van de overeenkomst in zoverre de schuldenaar die wanprestatie ongedaan maakt binnen een termijn van vijftien dagen na hiervoor in gebreke te zijn gesteld door de schuldeiser in de opschorting.».

VERANTWOORDING

Het lijkt aangewezen dat de schuldeisers alle rechten behouden waarover zij op grond van het gemeen recht beschikken tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald, zoals het in de nieuwe wet luidt.

Nr. 11 VAN DE HEER **GEORGE**
(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 53.

In het voorgestelde artikel 53 de inleidende volzin van het tweede lid vervangen als volgt:

«De gedelegeerd rechter zorgt ervoor dat ook de medeschuldenaars, de borgens en de andere persoonlijke zekerheidsstellers die kennisgeving ontvangen en dat zij op dezelfde wijze hun opmerkingen kunnen maken.».

Nr. 12 VAN DE HEER **GEORGE**
(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 57.

Het voorgestelde artikel 57 aanvullen met de volgende leden:

JUSTIFICATION

La mesure de l'article 14 prévoit l'intervention d'un ou plusieurs mandataires de justice désignés d'office.

Il y a lieu de prévoir le but de cette mission, même si: «Il appartient, selon le cas d'espèce de la décision rendue, de préciser la durée de l'étendue de la mission du mandataire de justice».

N° 10 DE M. **GEORGE**
(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art 1er. à 76.

A l'article 35, § 2, deuxième phrase, remplacer les mots «mettre fin au» par les mots «ne pas exécuter le».

JUSTIFICATION

Il apparaît utile que les créanciers conservent tous les droits que leur confère le droit commun à défaut de disposition expresse comme prévue dans la nouvelle loi.

N° 11 DE M. **GEORGE**
(sous-amendement op amendement nr. 1)

Art. 53.

Dans cet article, remplacer la première phrase de l'alinéa 2 comme suit:

«Le juge délégué veille à ce que les codébiteurs, les cautions, et les autres sûretés personnelles reçoivent également cette communication et qu'ils puissent, de la même manière, faire leurs observations.».

N° 12 DE M. **GEORGE**
(sous-amendement op amendement nr. 1)

Art. 57.

Insérer *in fine* de cet article les alinéas suivants:

«Ook de echtgenoot of de voormalige echtgenoot van de schuldenaar die persoonlijk verbonden is tot de schuld van zijn echtgenoot, is bevrijd van al diezelfde schuldvorderingen.

Hetzelfde geldt voor de natuurlijke persoon die zich kosteloos persoonlijke zekerheid van de schuldenaar heeft gesteld, wanneer wordt vastgesteld dat diens verbintenis niet in verhouding staat tot zijn inkomsten en vermogen.».

Nr. 13 VAN DE HEER **GEORGE**

(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

Het voorgestelde artikel 70 aanvullen met de volgende leden:

«Ook de echtgenoot of de voormalige echtgenoot van de schuldenaar die persoonlijk verbonden is tot de schuld van zijn echtgenoot, is bevrijd van al diezelfde schuldvorderingen.

Hetzelfde geldt voor de natuurlijke persoon die zich kosteloos persoonlijke zekerheid van de schuldenaar heeft gesteld, wanneer wordt vastgesteld dat diens verbintenis niet in verhouding staat tot zijn inkomsten en vermogen.».

VERANTWOORDING

Het valt moeilijk te begrijpen dat echtgenoten of voormalige echtgenoten – natuurlijke personen die zich kosteloos persoonlijke zekerheid van de schuldenaar hebben gesteld – niet van hun verbintenissen kunnen worden bevrijd zoals dat wel kan in het geval van een faillissement.

Nr. 14 VAN DE HEER **GEORGE c.s.**

(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

In het voorgestelde artikel 64, de vierde zin vervangen als volgt:

«Wanneer de verkoop betrekking heeft op roerende goederen en het ontwerp van verkoop voorziet in een openbare verkoop, wijst het vonnis de gerechtsdeurwaarder aan die met die verkoop wordt belast en die er de prijs van zal innen.».

«Le conjoint ou l'ex conjoint du débiteur qui est personnellement obligé à la dette de son époux est également libéré pour toutes les mêmes créances.

Il en est de même pour la personne physique qui, à titre gratuit, s'est constitué sûreté personnelle du débiteur lorsqu'il est constaté que son obligation est disproportionnée à ses revenus et son patrimoine».

N° 13 DE M. **GEORGE**

(sous-amendement op amendement nr. 1)

Art 1er. à 76.

In fine de l'article 70 insérer les alinéas suivants:

«Le conjoint ou l'ex-conjoint du débiteur qui est personnellement obligée à la dette de son époux est également libéré pour toutes les mêmes créances.

Il est de même pour la personne physique qui, à titre gratuit, s'est constitué sûreté personnelle du débiteur lorsqu'il est constaté que son obligation est disproportionnée à ses revenus et son patrimoine».

JUSTIFICATION

Il est difficilement compréhensible que le sort des conjoints ou ex-conjoints, des personnes physiques qui, à titre gratuit, sont constituées sûreté personnelle du débiteur, ne puissent être libérés de leurs obligations, comme en matière de faillite.

Joseph GEORGE (cdH)

N° 14 DE M. **GEORGE ET CONSORTS**

(sous-amendement op amendement nr. 1)

Art 1er. à 76.

À l'article 64 proposé, remplacer la 4ième phrase comme suit:

«Si la vente porte sur des meubles et que le projet de vente prévoit leur vente publique, le jugement désigne l'huissier de justice qui sera chargé de la vente et qui en recueillera le prix.».

Nr. 15 VAN DE HEER **GEORGE c.s.**
(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1. tot 76.

Het voorgestelde artikel 65 vervangen als volgt:

«Art. 65. — *De verkoop dient plaats te vinden overeenkomstig het door de rechtbank aangenomen ontwerp van akte en, wanneer de verkoop betrekking heeft op onroerende goederen, door het ambt van de notaris die de akte opgesteld heeft.*

De prijs van de onroerende goederen wordt door de aangewezen gerechtsmandataris geïnd en verdeeld, waarbij hij rekening houdt met de door de schuldeisers onderhandelde overeenkomsten.».

VERANTWOORDING

Aangezien de overdracht namens en voor rekening van de schuldeisers wordt uitgevoerd door de gerechtsmandatarissen, is niet echt duidelijk waarom een gerechtsdeurwaarder zou moeten worden aangesteld om de verkoopprijs te innen, met name wanneer de goederen niet openbaar worden verkocht.

Het is logisch dat de gerechtsmandataris belast wordt met de verdeling van de verkregen verkoopprijs, want hij kent de inhoud van de met de schuldeisers gesloten overeenkomsten.

In geval onroerende goederen worden verkocht, stelt de notaris een proces-verbaal van orde op, waarbij hij erop toeziet dat de hypothecaire schuldeisers en de ingeschreven schuldeisers worden betaald; vervolgens bezorgt hij de gerechtsmandataris het eventuele saldo van de verkoopprijs. Dat bedrag kan dan worden verdeeld met inachtneming van de met de schuldeisers onderhandelde overeenkomsten.

In geval roerende goederen onderhands worden verkocht, is het geenszins nodig dat een gerechtsdeurwaarder optreedt.

Zo het om een openbare verkoop gaat, ontvangt de gerechtsdeurwaarder de prijs van die verkoop. Hij moet dat bedrag bezorgen aan de gerechtsmandataris, die het moet verdelen met inachtneming van de met de schuldeisers onderhandelde overeenkomsten.

N° 15 DE M. **GEORGE ET CONSORTS**
(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art 1er. à 76.

Remplacer l'article 65 comme suit:

«Art. 65. — *La vente doit avoir lieu, conformément au projet d'acte admis par le tribunal et, si elle porte sur des immeubles, par le ministère du notaire qui l'a rédigé.*

Le prix des immeubles est perçu et réparti par le mandataire de justice en tenant compte des accords négociés avec les créanciers.».

JUSTIFICATION

Dans la mesure où ce sont les mandataires de justice qui réalisent le transfert au nom et pour compte du débiteur, il est difficile de comprendre la raison pour laquelle un huissier de justice devrait être désigné pour percevoir le prix de vente en ce notamment lorsqu'il n'y a pas de vente publique des meubles.

Il est logique que ce soit le mandataire de justice qui prenne la responsabilité de répartir le prix de vente qu'il a obtenu.

Il connaît en effet le contenu des accords qui ont été conclu avec les créanciers. En ce qui concerne les immeubles, lorsqu'ils sont réalisés, le notaire dresse un procès-verbal d'ordre dans lequel il veille à désintéresser les créanciers hypothécaires et les créanciers inscrits et remet au mandataire de justice l'éventuel solde du prix de vente afin d'être réparti dans le respect des accords négociés avec les créanciers.

Dans le cadre de ventes mobilières, si la vente a lieu de gré à gré, le ministère d'un huissier de justice n'est en rien nécessaire.

Si la vente intervient en vente publique, l'huissier de justice perçoit le prix de cette vente et doit le remettre au mandataire de justice, lequel est chargé de répartir le prix dans le respect des accords négociés avec les créanciers.

Joseph GEORGE (cdH)
Jenne DE POTTER (CD&V – N-VA)
Leen DIERICK (CD&V – NV-A)

Nr. 16 VAN DE HEER **CRUCKE**

(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 1 tot 76

In de Franse tekst van artikel 12, § 4, het woord «diligences» vervangen door het woord «opérations».

VERANTWOORDING

«*Diligences*» is onvoldoende expliciet, terwijl «*opérations*» beter overeenstemt met de Nederlandse tekstversie.

N° 16 DE M. **CRUCKE**

(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 1er à 76

À l'article 12, § 4, remplacer le mot «diligences» par le mot «opérations».

JUSTIFICATION

Le terme employé n'est pas suffisamment explicite. Le terme «opérations» correspond mieux à la version néerlandaise du texte.

Jean-Luc CRUCKE (MR)